

کُنترپوان مُدال

(کُنترپوان قرن شانزدهم)

نیما خواجه نصیر طوسی

سرشناسه	: خواجه‌نصیر طوسی، نیما، ۱۳۵۹-
عنوان و نام پدیدآور	: کنترپوان مدال (کنترپوان قرن شانزدهم) / نیما خواجه‌نصیر طوسی؛ ویراستار میترا پاکزاد.
مشخصات نشر	: تهران: هم آواز، ۱۴۰۲.
مشخصات ظاهری	: [۱۹۵] ص: پارتیسیون.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۷۴۵۴-۴۳-۵
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
یادداشت	: کتابنامه: ص. [۱۹۵].
موضوع	: کنترپوان Counterpoint
رده بندی کنگره	: MT۵۵
رده بندی دیویی	: ۷۸۱/۲۸۶
شماره کتابشناسی ملی	: ۹۳۸۴۶۰۴
اطلاعات رکورد کتابشناسی	: فیپا

کنترپوان مدال (کنترپوان قرن شانزدهم) نیما خواجه نصیر طوسی

آماده سازی و امور فنی پیش از چاپ: هامان قدسی • ویراستار: میترا پاکزاد • طرح جلد: هامان قدسی

چاپ اول: پاییز ۱۴۰۲ • شمارگان: ۳۰۰ • قیمت:

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: افست گرافیک

ISBN: 978-600-7454-43-5

شابک ۹۷۸-۶۰۰-۷۴۵۴-۴۳-۵

نشر هم آواز: تهران، خیابان انقلاب، بین بهار و پیچ شمیران، پلاک ۴۰۰

طبقه دوم، شماره ۷، کد پستی: ۱۱۴۸۸۷۲۸۳۶

تلفن: ۰۲۱-۷۷۶۱۲۹۲۱-۷۷۶۱۲۶۸۲

nashrehamaavaz info@hamaavaz.com

تمامی حقوق این اثر برای ناشر محفوظ است. تکثیر یا تولید مجدد به هر شکلی بدون اجازه مکتوب ناشر ممنوع است.

فهرست

۱۰	پیشگفتار
	فصل اول
۱۱	ویژگی‌های عمومی
۱۲	مد
۱۲	ملودی
۱۲	هارمونی
۱۲	بافت
۱۴	نت‌نگاری و ریتم
۱۵	تقسیم‌نت‌ها به ارزش‌های زمانی کوچک‌تر
	فصل دوم
۱۷	مدهای کلیسایی
۱۷	تئوری مدها در قرون وسطی
۲۲	مدهای آمیخته
۲۳	تمرین
۲۵	مدالیه قرن شانزدهم
۳۳	تمرین
	فصل سوم
۳۵	ویژگی‌های ملودی‌های نیمه دوم قرن شانزدهم
۴۱	تمرین
	فصل چهارم
۴۵	ملودی نویسی با نت‌های سفید و گرد
۴۵	حرکت‌های پیوسته
۴۶	رسیدن به یک پرش و جدا شدن از آن
۴۸	دو پرش در یک جهت
۵۱	تمرین

	فصل پنجم
۵۳	فواصل مطبوع و نامطبوع، انواع حرکت
۵۳	فواصل مطبوع و نامطبوع
۵۴	انواع حرکت
۵۵	تمرین
	فصل ششم
۵۷	کنترپوان نوع اول، یک‌به‌یک
۶۲	تمرین
	فصل هفتم
۶۷	کنترپوان نوع دوم، دو نت در برابر یک نت
۶۹	تمرین
	فصل هشتم
۷۳	کنترپوان نوع چهارم، تأخیر و سنکوپ
۷۸	تمرین
	فصل نهم
۸۱	کنترپوان با نت‌های سفید و گرد
۸۲	تمرین
	فصل دهم
۸۵	ملودی نویسی با نت‌های سیاه و کنترپوان نوع سوم
۸۸	تمرین
	فصل یازدهم
۹۱	ملودی نویسی با نت‌های گرد، سفید، سیاه و چنگ
۹۴	استفاده از نت چنگ در ملودی
۹۵	کاربرد خط اتحاد و نت‌های نقطه‌دار
۹۶	تمرین

فصل دوازدهم

- ۹۹ کنترپوان نوع پنجم یا کنترپوان آزاد
۱۰۳ تمرین

فصل سیزدهم

- ۱۰۷ کنترپوان دو صدایی با ارزش‌های زمانی متفاوت در هر دو خط ملودی
۱۱۰ تمرین

فصل چهاردهم

- ۱۱۷ تقلید، کائن
۱۱۸ نوشتن کائن
۱۲۰ انواع دیگر تقلید
۱۲۰ تقلید با افزایش ریتمیک
۱۲۱ تقلید با کاهش ریتمیک
۱۲۱ تقلید آینه‌ای، معکوس
۱۲۲ تقلید پس‌رونده، خرچنگی
۱۲۳ تمرین

فصل پانزدهم

- ۱۲۹ کنترپوان جابه‌جاشونده، کنترپوان دوتایی
۱۲۹ کنترپوان جابه‌جاشونده در اکتاو
۱۳۳ کنترپوان جابه‌جاشونده در فاصله دوازدهم
۱۳۵ کنترپوان جابه‌جاشونده در فاصله دهم
۱۳۷ تمرین

فصل شانزدهم

- ۱۳۹ کنترپوان سه صدایی با نت‌های سفید و گرد
۱۴۰ آکوردها
۱۴۱ فضا گذاری و تکرار نت‌ها در آکوردها
۱۴۲ کادانس
۱۴۳ انواع کادانس
۱۴۵ کنترپوان سه صدایی یک نت در مقابل یک نت
۱۴۷ دو نت در مقابل یک نت با استفاده از نت‌های سفید و گرد

۱۴۸	نت تأخیر
۱۵۴	آکورد ۶
۱۵۶	۵
۱۵۷	چهارم‌های مطبوع
۱۵۸	توالی آکورد ۶ با چهارم مطبوع ۵
	تمرین

فصل هفده

۱۶۵	کنترپوان سه صدایی با استفاده از تمام ارزش‌های زمانی
۱۶۸	تمرین

فصل هجدهم

۱۷۱	کانن و کنترپوان معکوس در بافت‌های سه صدایی
۱۷۴	تمرین

فصل نوزدهم

۱۷۵	کنترپوان چهارصدایی
۱۷۸	بافت‌های آشنا
۱۸۰	تمرین

فصل بیستم

۱۸۵	کنترپوان در بافت‌های بیش از چهار صدا
۱۸۵	کنترپوان پنج و شش صدایی

فصل بیست‌ویکم

۱۹۱	کنترپوان در میزان‌های سه‌ضربی
۱۹۱	انواع مترهای سه‌ضربی در قرن شانزدهم

۱۹۵	منابع
-----	-------

فصل اول ویژگی‌های عمومی

موسیقی مذهبی نیمه دوم قرن شانزدهم آوازی و کرال است. گرچه امروزه این موسیقی با گروه‌های کر تشکیل شده از زنان و مردان اجرا می‌شود، در قرن شانزدهم گروه‌های کری که این موسیقی را اجرا می‌کردند، تنها از مردان و پسران کم‌سن تشکیل شده بودند. مردان بخش‌های باس^۱ و تنور^۲ و پسران کم‌سن‌تر که هنوز صدای آن‌ها به علت بلوغ تغییر نکرده بود، بخش‌های آلتو^۳ و سوپرانو^۴ را اجرا می‌کردند. در موسیقی‌های بیش از چهار صدا بخش‌های دیگری را به این ترکیب چهارصدایی اضافه می‌کردند که این بخش‌ها تنور دوم یا سوپرانوی دوم بود. جدول زیر وسعت صوتی هر بخش را نشان می‌دهد:

نمونه ۱-۱:

آلتو

سوپرانو دوم (متسو)

سوپرانو اول

تنور اول

تنور دوم

باریتون

باس

1. Bassus
2. Tenor
3. Altus
4. Cantus, superius

مد

سازمان‌دهی مدال و تنال موسیقی نیمه دوم قرن شانزده بر اساس مدهای کلیسایی است؛ اما باید توجه کرد ویژگی‌های مدال این موسیقی تفاوت‌هایی با موسیقی‌های مدال قبل از خود دارد. برای تمایز ویژگی‌های مدهای این دوره از مدهای دوره‌های قبلی در برخی منابع از این مدها با عنوان مدهای پلی‌فونی یاد شده‌است.

ملودی

ملودی‌های نیمه دوم قرن شانزده بسیار متفاوت از ملودی‌های دوره تنال در قرن‌های هفده و هجده هستند. این ملودی‌ها تقارن‌های پرئودیک^۱ ندارند، دیاتونیک هستند و با اینکه بسیار روان هستند و به‌سادگی خوانده می‌شوند، نوشتن آن‌ها تابع قوانین و باید‌ها و نبایدهای بسیاری در به‌کارگیری فواصل و ریتم است.

هارمونی

هارمونی نیمه دوم قرن شانزده با تفاوت‌هایی مانند هارمونی تنال بر مبنای تریاده‌هاست. اصلی‌ترین تفاوت هارمونی این دوره با هارمونی دوره تنال، غیرفانکشنال بودن هارمونی موسیقی دوره رنسانس است. در این موسیقی توالی آکوردها آزادانه‌تر شکل می‌گیرند و از کارکردها و توالی‌های دوره تنال به‌غیراز چگونگی تشکیل کادانس خبری نیست. برخلاف موسیقی تنال که هارمونی نیروی پیش‌برنده موسیقی است، در موسیقی مدال ملودی‌ها نیروی اصلی پیش‌برنده موسیقی هستند. در این موسیقی هرگونه تنش ناشی از نت‌های غیر هارمونیک و نامطبوع‌ها با شدت بیشتری کنترل می‌شود و به‌کارگیری آن‌ها شرایط سخت‌تری دارد.

بافت^۲

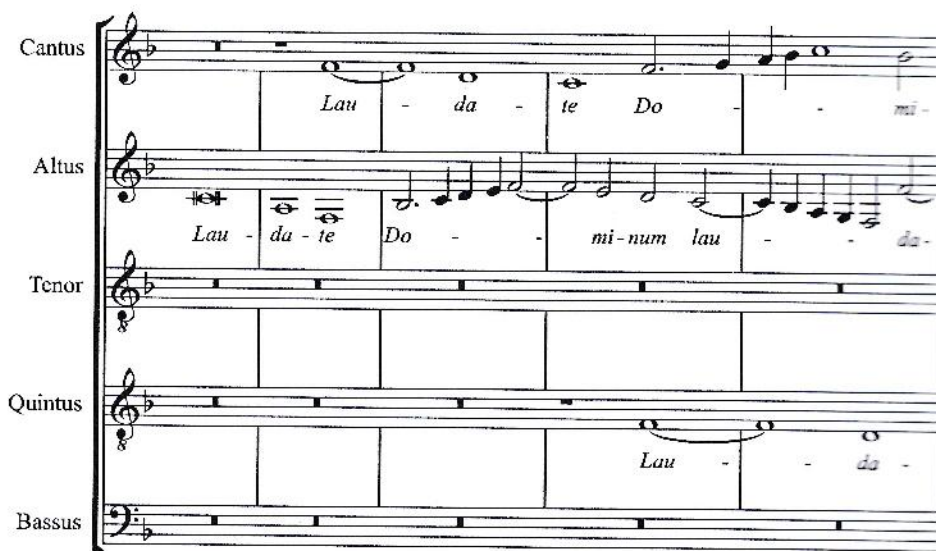
ویژگی بسیار مهم موسیقی رنسانس بافت کنترپوانتیک و پلی‌فونیک پیچیده آن است بافتی

۱. پرئود جمله‌ای است که معمولاً از دو جمله کوتاه‌تر چهارمیزانی تشکیل شده است که در پایان هر چهار میزان، یک کادانس وجود دارد.

که از روی هم قرار گرفتن ملودی‌هایی مستقل تشکیل می‌شود. گرچه بافت‌های هموفونیک با ساختار تمام آکوردی هم در قرن شانزدهم میلادی وجود دارد.

نمونه ۱-۲:

Palestrina: Laudate Dominum

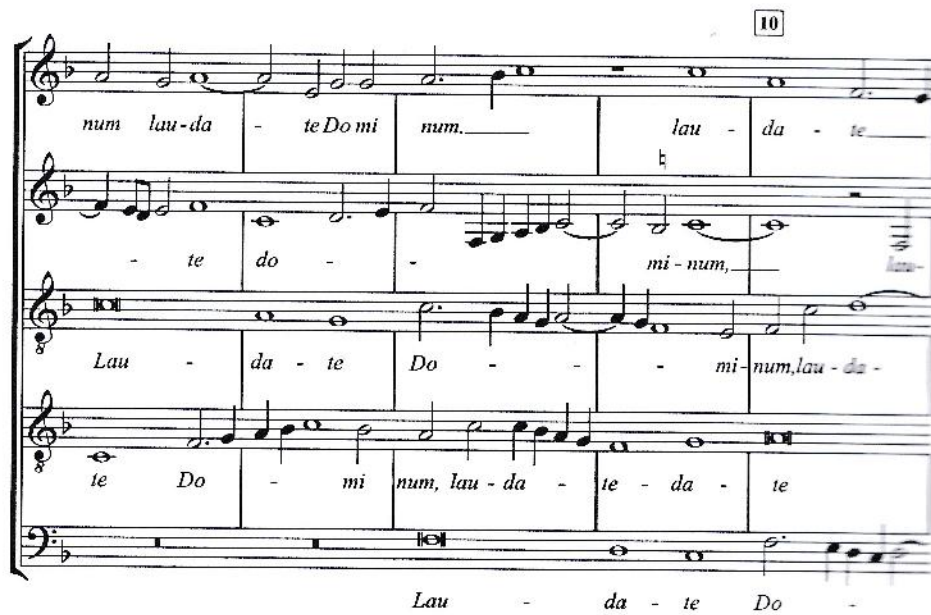
Cantus
Lau - da - te Do - mi -

Altus
Lau - da - te Do - mi - num lau - da -

Tenor

Quintus
Lau - da -

Bassus

10

num lau - da - te Do mi num, lau - da - te

te do - mi - num, lau -

Lau - da - te Do - mi - num, lau - da -

te Do - mi num, lau - da - te - da - te

Lau - da - te Do -

نت‌نگاری و ریتم

آهنگسازان قرن شانزدهم برای نگارش موسیقی پلی‌فونی از نت‌نویسی منسورال^۱ سفید استفاده کرده‌اند.^۲ در این سیستم نگارش از خطوط میزان استفاده نمی‌شده است؛ همچنین استفاده از خط اتحاد برای متحدکردن دو نت کناری هم‌نام به یکدیگر نیز مرسوم نبوده است. برای این منظور، از نت نقطه‌دار یا نتی با ارزش زمانی مجموع دو نت متحدشده استفاده می‌کردند. بنابراین، بعضی از کشش‌ها مانند که بدون خط اتحاد و با نقطه‌دار کردن یک نت قابل بیان نیستند، در پلی‌فونی رنسانس متداول نبوده‌اند. به همین علت متحدکردن نت‌هایی با ارزش زمانی کمتر به بیشتر نیز مانند متحدکردن سفید به گرد در موسیقی رنسانس رایج نبوده است.^۳ ارزش‌های زمانی نت‌ها و سکوت‌ها به همراه معادل امروزی آن‌ها را می‌توانید در جدول زیر ببینید.

نمونه ۱-۳: جدول ارزش‌های زمانی نت‌ها در قرن شانزدهم میلادی

	ماکسیما	
	ننگا	
	گرد مضاعف = بریو	
	گرد = سمی بریو	
	سفید = مینم	
	سیاه = سمی مینم	
	چنگ = فوزا	
	دولا چنگ = سمی فوزا	

1. White Mensural

۲. برای مطالعه بیشتر درباره تاریخ تحول نت‌نگاری در موسیقی اروپا به کتاب *The Notation of Polyphonic Music, 900-1600* اثر Willi Apel مراجعه کنید.

۳. بسیاری از بایدها و نبایدهای پلی‌فونی رنسانس در زمینه ریتم و استفاده از خط اتحاد که در فصل‌های آینده با آن روبه‌رو می‌شویم، ناشی از محدودیت‌های نگارشی این دوره است.

پلی‌فونی مذهبی اواخر دوره رنسانس بسیار پیچیده و در عین حال بسیار جذاب است. این موسیقی بر خلاف مکاتب گوناگون موسیقی مدرن و معاصر که با همه تفاوت‌هایشان عرصه رهاسازی و تاخت و تاز نامطبوع‌ها و تنش‌ها هستند، به شکل‌های گوناگون نامطبوع‌ها و عوامل تنش‌زا را کنترل می‌کند و سعی در به حداقل رساندن تأثیر آن‌ها دارد. از این رو مطالعه آن برای هر آهنگساز جدی که در پی شناخت عوامل تنش‌زا یا عوامل ایجاد کننده آرامش است بسیار مهم است.

کتاب پیش‌رو حاصل بیش از یک دهه مطالعه کنترپوان مدال از منابع و آثار مختلف است. در واقع کتاب ابتدا یادداشت‌هایی پراکنده بود که طی سال‌های تحصیل و تدریس برای پاسخ به سوالاتم نوشته بودم که طی زمان رفته رفته شکل کتاب را پیدا کرد.

